

גמ"ר 3107/07/12 - מדינת ישראל נגד אליהו כהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

גמ"ר 3107-07-12 מדינת ישראל נ' כהן

בפני
בעניין: כבוד השופט אריה זרזבסקי
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אפרת רותם -
פמת"א

המאשימה

נגד

אליהו כהן ע"י ב"כ עו"ד אבי בר-עם

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לפי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גרם מוות ברשלנות, עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ביחד עם סעיפים 64 ו- 40 לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 21.4.12 בסמוך לשעה 21.40 נהג ס' ש' (להלן: "**המנוח**") ברכב פרטי מסוג רנו (להלן: "**הרכב**") בכביש 4 מצפון לדרום כשהוא מתקרב ליציאה למחלף מסובים כשהוא מאט את נסיעתו.

באותה העת נהג הנאשם בכביש באותו כיוון ברכב מסחרי מסוג מרצדס בנתיב הימני והתקרב למקום האטת הרכב.

הנאשם לא נתן דעתו לרכב, לא בלם את רכבו והמשיך בנסיעה בנתיב הימני תוך שהוא פוגע ברכב המנוח שהועף ימינה ופוגע במעקה הבטיחות מצד ימין, לאחר מכן הועף הרכב שמאלה כשהוא חוצה את כל הנתיבים, פוגע במעקה הבטיחות בצד שמאל ונעצר.

כתוצאה מהתאונה נגרמו למנוח חבלות חמורות והוא פונה במצב קשה לביה"ח שיבא ולאחר מספר שעות נפטר.

התאונה ומוות המנוח נגרמו כתוצאה מרשלנותו של הנאשם שהתבטאה בין היתר כמפורט להלן:

א. הנאשם לא נתן דעתו לדרך ולנמצאים בה ונהג ברשלנות, בחוסר זהירות, בחוסר מיומנות, באופן אשר סיכן משתמשים אחרים בדרך.

ב. הנאשם התעלם מהימצאותו של רכב בכביש והמשיך בנסיעה בנתיב בו האט הרכב ופגע בו
עמוד 1

במהלך נסיעתו האיטית.

ג. הנאשם לא בלם את רכבו מבעוד מועד, לא האט את מהירות נסיעתו.

בתיק זה נשמעה פרשת התביעה באופן חלקי והצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו חזר בו מהכפירה והודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן. בהתאם להסדר הטיעון סוכם כי יוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות, פיצוי למשפחת המנוח בסך 10,000 ₪ אשר הופקד במזכירות ביהמ"ש, מאסר על תנאי לשיקול דעת ביהמ"ש, ופסילת רישיון נהיגה בפועל כשהתביעה עותרת לפסילה למשך 5 שנים ממועד הפסילה המנהלית ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה וכן פסילה על תנאי.

טיעוני התביעה

לגירסת התביעה ולאור הנסיבות אין המדובר בדרגת רשלנות נמוכה של הנאשם.

הנאשם לא האט את מהירות נסיעתו, לא בלם ואף לא הסיט את רכבו לנתיב השמאלי והתנגש בעוצמה ברכב המנוח.

במסגרת הסדר הטיעון, התביעה התחשבה בנסיבות לקולא ובקשיים הראיתיים שעלו ולפיכך, באו לידי ביטוי ברכיב הענישה העיקרי ובהסכמה שהנאשם ירצה עבודות שירות בלבד, ומאידך, הקלה זו מצדיקה החמרה בעונש הפסילה ומפנה לפסיקה לפיה ככל שעונש המאסר קל יותר, כך יש להחמיר בעונש הפסילה.

מטעם התביעה הוגשה הצהרת נפגע מטעם משפחות המנוח (ת/34) בה צויין עד כמה קשה למשפחה האובדן של המנוח. המנוח היה אב לבת מנישואיו הראשונים ולשני תאומים שהיו מאומצים מחברתו לחיים.

התביעה מתנגדת לאפשר לנאשם לסווג את הפסילה או לאפשר לו לחזור ולנהוג ללא מבחני נהיגה.

טיעוני ב"כ הנאשם

לגירסת הסנגור דרגת הרשלנות בתיק זה מצד הנאשם הינה נמוכה. הנאשם ביקש להגיע להסדר טיעון, מאחר והנאשם עייף פיזית ונפשית מכל ההליך והוא הגיע לפת לחם. הנאשם חי עם הארוע יום יום ושעה שעה.

הנאשם פסול מיום הארוע ועד היום, איבד את מקום עבודתו.

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מזה 35 שנה ובעברו 19 הרשעות קודמות.

ב"כ הנאשם עותר לאפשר לנאשם לסווג את הפסילה כך שהנאשם יוכל לחזור ולפרנס את משפחתו, וכן לאפשר לנאשם להמנע מהצורך במבחני נהיגה לצורך קבלת רישיון.

הסנגור הפנה לפסיקה בהן פסילת רישיון הנהיגה סווגה.

דין והכרעה

לאחרונה שב ביהמ"ש העליון ברע"פ 2996/13 טטיאנה נייאזוב ואח' - נ' - מ"י כי חרף הנסיבות האישיות אין מקום לסטות ממדיניות הענישה הנוהגת:

"הם משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם בדרכם המהווה למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חיי אדם. האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או תאונות אחרות היא אתגר קשה, שכן עסקינן ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעדו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות בראש ובראשונה וברמה עילאית משפחת הקורבן שקופדו חיייו בשל רשלנות, אליה נכמר הלב, אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה ומאמינים אנו איפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם ... על כן התחשבות בנסיבות האישיות לפטור ממאסר בפועל תהא במקרים חריגים וכמובן תוך הבאה בחשבון של מידת הרשלנות בכל מקרה ספציפי".

(פיסקה כ"א לפס"ד).

הכללים המנחים באשר לעבירה של גרם מוות ברשלנות נקבעו במסגרת ע"פ 6755/09 ארז אלמוג - נ' - מ"י לאמור:

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות, האחד ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה, השני, בד"כ הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופיה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצוע השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים, השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

(פיסקה 6 לפס"ד).

מנסיבות התאונה עולה כי המדובר בתאונה חזית אחור ונראה כי המדובר ברשלנות בדרגה בינונית.

מתחם העונש ההולם לעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית נע בין 6 חודשי מאסר אשר יבוצעו בעבודות שרות ל - 3 שנות מאסר ובין פסילת רישיון בת 3 שנים, לבין פסילה לשנים רבות לצד רכיבי ענישה נוספים הכל עפ"י הנסיבות.

לנאשם אין רישום פלילי והוא מחזיק ברישיון נהיגה מזה 35 שנה, לחובתו 14 הרשעות קודמות כשהאחרונה משנת

עמוד 3

2008 שענינה חניה.

ההסדר המקל בעונש המאסר מצדיק החמרה מסוימת בעונש הפסילה. (ראה ע"פ 748/15).

בנסיבות העניין אין מקום לסווג את פסילת רישיונו של הנאשם הואיל וסיווג רישיון מרוקן מתוכן את משמעות הפסילה כשלעצמה.

(ראה בענין זה רע"פ 4265/12 ויטלי אליזרוב - נ' - מ"י).

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ולאור הודאתו של הנאשם באחריותו לתאונה, נסיבותיו האישיות, ומנגד חומרת העבירה, התוצאה הטרגית של אובדן חיי אדם, הנני מקבל את הסדר הטיעון כראוי והולם ומטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר לתקופה של 6 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות.
2. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים, תקופת הפסילה תמנה מיום 22.4.12.
3. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
4. אני מטיל על הנאשם מאסר בן 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה נשוא כתב האישום או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
5. הנאשם יפצה את משפחת המנוח בסך ₪ 10,000 (הסכום הופקד בקופת ביהמ"ש) בהתאם לפרטים שימסרו ע"י התביעה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

